

काणि । गुदं प्रसिद्धमेकं मांसमर्मं चतुरङ्गलं
सद्योमारकम् । हृदयं स्तनयोर्मध्यमाभाग्रय-
द्धारमेकं शिरामर्मं चतुरङ्गलं सद्योमारकम् ।
वस्तिः नाभिपृष्ठकटीमुखगुदवङ्गणसेफसां मध्ये
वस्तिस्तनूत्वक् एकद्वारो हृद्योमुखः स्नायुः
मर्मदं चतुरङ्गलं सद्योमारकम् । नाभिः
प्रसिद्धा । शिरामर्मदं चतुरङ्गलं सद्योमारकम् ॥
वक्षोमर्मणि सीमन्तास्तलक्षिप्रैश्च वस्तयः ।
हृदयौ पार्श्वौ सन्धी कटीकतरुणे च ये ।
नितम्बाविति चैतानि कालान्तरहराणि तु ॥
वक्षोमर्मणि स्तनमूलस्तनरोहितापलापाप-
स्तम्भाः स्तनमूले स्तनयोरधस्ताद्गुणं यावत् हे
शिरामर्मणी द्वाङ्गुले कफपूयकोष्ठतया काला-
न्तरमारके । स्तनरोहिते स्तनयोरपरि द्वाङ्गुलं
यावत् हे मांसमर्मणी रक्तपूरितकोष्ठतया
कालान्तरमारके । अपलापौ अंशूटयोरध-
स्तात् पार्श्वयोरपरि द्वौ शिरामर्मणी अर्द्धाङ्गुले
रक्तं पूयताडते न कालान्तरमारके । अप-
स्तम्भौ उरस उभयतौ नाभौ वातवहे शिरा-
मर्मणी अर्द्धाङ्गुले वातपूर्णकोष्ठतया कासन्वा-
साभ्याश्च कालान्तरमारके । सीमन्ताः शिरसि
पञ्च सन्धयः सन्धिमर्मणि चतुरङ्गलानि उन्माद-
भयचित्तविनाशैः कालान्तरमारकानि । तलानि
मध्याङ्गुलिमनुक्रम्य हस्तमध्यं तलं एवमपरश्च
हस्तस्य पादयोश्च चत्वारि तलानि मांसमर्मा-
ण्यर्द्धाङ्गुलानि रजाभिः कालान्तरमारकाणि ।
क्षिप्राणि अङ्गुष्ठाङ्गुलीर्मध्यं क्षिप्रं तच्च हस्त-
योर्हे पादयोर्हे एवचत्वारि स्नायुमर्मण्यर्द्धाङ्गु-
लान्याक्षेपकेन कालान्तरमारकाणि । इन्द्र-
वस्तयः प्रकोष्ठयोर्मध्ये द्वे जङ्घयोर्मध्ये द्वे एवं
चत्वारि मांसमर्मणि द्वाङ्गुलानि शोणितक्षयेण
कालान्तरमारकाणि । हृदयौ स्तनमूला-
दुभयतः पृष्ठवंशं यावत् शिरामर्मणी अर्द्धाङ्गुले
शोणिततातिपट्टतिनिमित्तेरुपद्रवैः कालान्तर-
मारके । पार्श्वसन्धी जघनपार्श्वयोः सन्धी शिरा-
मर्मणी अर्द्धाङ्गुले शोणितपूर्णकोष्ठतया काला-
न्तरमारके । कटीकतरुणे त्रिकसन्निधाने उभ-
यतः ओगिकाण्डं लक्ष्मीकृत्यास्थिनी अस्थि-
मर्मणी अर्द्धाङ्गुले शोणितक्षयात् पाण्डुविवर्ण-
रूपं कृत्वा कालान्तरमारके । नितम्बौ प्रसिद्धौ ।
हे अस्थिमर्मणी अर्द्धाङ्गुले अधःकायशोषेण
दौर्बल्येन च कालान्तरमारके ॥ * ॥
लोहिताचाणिजानवर्णैश्चैवितपङ्कुरैः ।
कुङ्कुन्दरे कक्षधरे विधुरे सक्तकाटिके ॥
अंसांसफलकापाङ्गा नीले मन्थे फले तथा ।
वैकल्यकारकाग्याहुरावर्त्तौ द्वौ तथैव च ॥
लोहिताचाणि ऊर्ध्वोर्हृदमधोवङ्गणसन्धिलोहि-
ताक्षं तच्च हे बाङ्गोर्हृद ऊर्ध्वरेवं तानि चत्वारि
शिरामर्मण्यर्द्धाङ्गुलानि वैकल्यकारकाणि
तत्र शोणितक्षयेण पक्षाघातः सक्थिसादो
वा । आणयः जातुन ऊर्ध्वसुभयोः पार्श्वयो-
र्द्धाङ्गुला एकस्मिन् जातुनि हे अपरस्मिन् हे

एवं चतस्रः स्नायुमर्मण्यर्द्धाङ्गुला वैकल्यकार्यः
तत्र शोधाभिष्टुतिः सक्थिस्तम्भश्च । जातुनी
जङ्घोर्व्याः सन्धी सन्धिमर्मणी द्वाङ्गुले वैकल्य-
करे । तत्र खड्गता । ऊर्ध्वोः द्वे ऊर्ध्वोर्मध्ये द्वे
प्रगल्भयोर्मध्ये एवं चतस्रः शिरामर्मण्यर्द्धाङ्गु-
ला वैकल्यकार्यः तत्र शोणितक्षयात् सक्थि-
शोषः । कूर्चैः पादयोरङ्गुष्ठाङ्गुलीर्मध्ये तयो-
र्हृदमधश्च एवं चत्वारः । स्नायुमर्मणि वैकल्य-
कराणि तत्र पादयोर्भ्रमणवेपने भवतः । विटपे
हे वङ्गणवृषणयोर्मध्ये स्नायुमर्मणी एकाङ्गुले
वैकल्यकरे तत्र बाङ्गमण्यश्रुता वा । कूर्परी
कपोली तौ द्वौ सन्धिमर्मणी द्वाङ्गुलौ वैकल्य-
करौ तत्र बाहुमध्ये सङ्कोचः । कुङ्कुन्दरे
नितम्बपङ्के हे सन्धिमर्मणी अर्द्धाङ्गुले
वैकल्यकरे तत्र स्पर्शज्ञानमधःकाये चेटोप-
घातश्च । कक्षधरे वक्षःकाययोर्मध्ये द्वे स्नायु-
मर्मणी एकाङ्गुले वैकल्यकरे तत्र पक्षाघातः ।
विधुरे कर्णपृष्ठतोऽधःस्थिते किञ्चिन्निष्कारे
हे स्नायुमर्मणी अर्द्धाङ्गुले वैकल्यकरे तत्र
वाधिर्यम् । लक्षाटिके शिरोयोग्योरुभयतः
सन्धी हे सन्धिमर्मणी अर्द्धाङ्गुले वैकल्यकरे तत्र
शिरःकम्पः । अंसौ स्तन्यौ स्नायुमर्मणी अर्द्धा-
ङ्गुलौ वैकल्यकरौ तत्र बाहुस्तम्भः । अंस-
फलके पृष्ठोपरि पृष्ठवंशसुभयतस्त्रिकसन्धे
यीवाया अंसद्वयश्च च बन्धोगो यत्र तत्त्रिकं
अस्थिमर्मणी अर्द्धाङ्गुले वैकल्यकरे तत्र बाङ्गोः
भ्रम्यता शोषश्च । अपाङ्गौ नेत्रयोरन्तौ शिरा-
मर्मणी अर्द्धाङ्गुलौ वैकल्यकरौ तत्रान्धं दृष्ट्युप-
घातो वा । नीले मन्थे च कण्ठनाडीसुभयतश्च-
तस्रो धमन्यो द्वे नीले हे मन्थे तत्र एका नीला
एका मन्था एकस्मिन् पार्श्वे । अन्या मन्था अन्या
नीला अपरस्मिन् पार्श्वे । द्वे हे शिरामर्मणी
द्वाङ्गुले द्वाङ्गुले वैकल्यकरे तत्र मृकता विज्ञत-
खरता रसाद्याहिता च । फले प्राणमार्गसुभ-
यतः अभ्यन्तरे शिरामर्मणी अर्द्धाङ्गुले वैकल्य-
करे तत्र गन्धाज्ञानम् । आवर्त्तौ भुवोरपरि
गिन्धयोः सन्धिमर्मणी अर्द्धाङ्गुलौ वैकल्यकरौ
तत्राप्यान्यं दृष्ट्युपघातो वा ॥ * ॥
गुल्फौ द्वौ मन्थिवन्धौ द्वौ तथा कूर्चेशिरांश्चि

जीवेत् पाकात् पतितशूल्यो वा उद्धृतशूल्यस्तु
न्रियेत अतएव विशल्यसुद्धृतशूल्यं हन्तीति
विशल्यज्ञं मर्मम् । स्थापनी एका भुवोर्मध्ये
शिरामर्मदमर्द्धाङ्गुलं विशल्यज्ञम् ।
सम्राजान्तरे हन्तुः सद्यः प्राणहराणि हि ।
कालान्तरप्राणहरं पक्षे मासे च मारकम् ॥
सद्यःप्राणहरं चान्ते विहं कालेन मारयेत् ।
कालान्तरप्राणहरमन्ते विहन्तु दुःखदम् ॥
अन्ते मर्मसमीपे ।

मर्मण्यधिष्ठाय हि ये विकारा
मूर्च्छन्ति काये विविधा नराणाम् ।
प्रायेण ते कृच्छ्रतमा भवन्ति
वेदेन यत्नैरपि साध्यानाः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

मर्मस्वर्णनिवेधो यथा,—
“परश्चेत्तं गां चरन्तीं न चाचक्षीत कस्यचित् ।
न संवसेत् स्तुतके च न कं वै मर्मणि स्पृशेत् ॥”
इति कूर्मपुराणे उपविभागे १५ अध्यायः ॥
“सप्तोत्तरं मर्मशतम् । तानि मर्मणि
पञ्चात्मकानि । तद्यथा मांसमर्मणि । शिरा-
मर्मणि । स्नायुमर्मणि । अस्थिमर्मणि ।
सन्धिमर्मणि चेति । न खलु मांसशिरा-
स्नायुस्थिसन्धियतरेकेणान्यानि मर्मणि
भवन्ति यस्यान्योपलभ्यन्ते ॥ तत्रैकादशमांस-
मर्मणि । एकचत्वारिंशत्शिरामर्मणि ।
सप्तविंशतिः स्नायुमर्मणि । अष्टाविंश-
मर्मणि । विंशतिः सन्धिमर्मणि । तदेतत्
सप्तोत्तरं मर्मशतम् ॥” इति सुश्रुते शारीर-
स्थाने षष्ठ्याध्याये ॥

मर्मकीलः, पुं, (मर्म कीलति विध्यतीति । कील
+ कः । यदा, मर्मणि गूढविषये कीलः शङ्कु-
रिव ।) भर्ता । इति जटाधरः ॥

मर्मज्ञः, त्रि, (मर्मं तत्त्वं जानातीति । ज्ञा +
कः ।) मर्मवित् । तत्त्वज्ञः । मर्मं स्वरूपं सन्धि-
स्थानं वा तज्ज्ञानाति यः सः ॥ (यथा, महा-
भारते । ७ । ३५ । २० ।

“तेषामापततां वीरः शीघ्रं पूर्वमयो दहम् ।
क्षिप्राङ्को न्यवधीद्वातान्मर्मज्ञो मर्म-
मेदिभिः ॥”)

मर्मरः, पुं, (मर्मं तत्त्वं मर्मैर्यत्तत्तत्त्वं वा
रातीति । रा + कः ।) वक्षस्य पत्रस्य च
ध्वनिः । इत्यमरः । १ । ७ । २३ ॥ मद्मद्
शब्द इति भाषा । (यथा, रघुवंशे । ४ । ५६ ।
“अभ्यभूयत वाहानां चरतां गात्रशिक्षितैः ।
मर्मरः पवनोद्धूतराजतालीवनध्वनिः ॥”)

मर्मरी, स्त्री, (मर्मर + गौरादित्वात् डीष् ।)
पीतदारु । दारुहरिद्रा इति ख्याता । इति
मेदिनी । रे, २० ॥

मर्मरीकः, पुं, (म्रियत इवासाविति । म्र +
“फर्परीकादयश्च ।” उणा० ४ । २० । इति
इकन् प्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) दीनः ।
इत्युणादिकोषः ॥

रजाकराणि जानीयादद्यावेतानि बुद्धिमान् ॥
गुल्फौ घटिके सन्धिमर्मणी द्वाङ्गुलौ रजा-
करौ तत्र रजा पादस्तम्भः खड्गता वा । मणि-
बन्धौ हस्तप्रकोष्ठसन्धी सन्धिमर्मणी द्वाङ्गुलौ
रजाकरौ तत्र हस्तयोः क्रियाराहित्यम् ।
कूर्चेशिरांश्चि गुल्फसन्धेरध उभयतः एकस्मिन्
पादे द्वे द्वे च द्वितीये एवं चत्वारि स्नायु-
मर्मण्यर्द्धाङ्गुलानि रजाकराणि तत्र रजा
शोफश्च ॥ * ॥ विशल्यज्ञानि ।
उत्तुक्षेपौ स्थापनी चैव विशल्यज्ञं त्रिकं मतम् ।
उत्तुक्षेपौ शङ्खयोरपरि केशान् यावत् स्नायु-
मर्मणी अर्द्धाङ्गुलौ तयोर्विहयोः सशूलो